

om Kjøbenhavns Skatteforhold, Forslaget om, at Kjøbenhavns Indkomstskat, idet der nu anvises andre Indtægter til Erstatning, skal nedsættes fra 3 til 2 pCt., saaledes som det var foreslaaet allerede, da Indenrigsminister Hørring fremsatte Forslag om de kommunale Beskatningsforhold sammen med de øvrige Skattelove under Reedtz-Thotts Ministerium den 22de Januar 1897. Da var der den Mellemvej ganske vist, at i Kjøbenhavn den kommunale Indkomstskat ikke uden Indenrigsministerens Samtykke kunde sættes højere end 2 pCt. af den samlede Skatteindtægt. Hovedsagen var de 2 pCt. Der udtaltes den Gang i Lovforslagets Motiver, som jeg skal oplæse nogle Linier af med den højtærede Formands Tilladelse: „Det Værn, der gennem disse Bestemmelser“ — Lovforslaget omhandlede nemlig de gældende Bestemmelser saavel for Kjøbenhavns Kommune som Købstæder, Amter og Landkommuner, der er til Hinder for, at man i videre Grad kan forhøje Skatterne — „er skabt for Skatteyderne over for kostbar Forvaltning og deraf følgende overdreven Skatteudskrivning fra de kommunale Bestyrelses Side, vilde nu lide et Skaar, for saa vidt den ældre Skatteudskrivningsret forblev uforandret, uanset at betydelige Beløb af Statsskatter stilles til Kommunernes Disposition, og et saadant Resultat vilde komme i Strid med Grundtanken i nærværende Lovforslag, som netop tilsigter Lettelse af de kommunale Byrder.“ Jeg kan ganske slutte mig til disse Ord. Grundtanken i Lovforslaget om Statstilskud til Kommunerne er netop det at tilsigte en Lettelse af de kommunale Byrder. Nu ønsker Kjøbenhavn, i hvert Tilfælde det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, at det Statstilskud, der vil tilfalde Kjøbenhavn, skulde ikke i mindste Maade kunne anvendes til Lettelse af Kommunens Byrder, men udelukkende indgaa i Kjøbenhavns Kasse og til Brug for Kommunens Fornødenheder. Imidlertid gaar det Andragende, hvortil det ærede Medlem sigtede, som er kommet fra Kjøbenhavns Borgerrepræsentation og tiltraadt af Magistraten, jo slet ikke ud paa af beholde Ret til at udskrive 3 pCt. nu, uanset de Indtægter, Kommunen i øvrigt vil faa, men paa noget andet. Det Andragende, der er kommet til Rigsdag og Regering, gaar nemlig for det første ud paa Ret til at paaligne Indkomstskat efter stigende Skala, for det andet en vis Bevægelighed, Frihed med Hensyn til Skatten, og for det tredie Indførelsen af tvungen Selvangivelse. Det, som altsaa

Kjøbenhavns kommunale Bestyrelse, Borgerrepræsentationen og Magistraten, har samlet sig om at andrage hos Regeringen og Rigsdagen om, er jo at faa Ret til at paaligne Indkomstskat efter stigende Skala. Nu har jeg i det andet Ting og vil vedblivende gøre det, holdt paa, at det er en Ting, som ikke bør og ikke kan gøres til Forhandling ved denne Lejlighed eller medoptages i det Lovforslag, her foreligger. Kjøbenhavns Skatteforhold ere ordnede ved Lov af 1861. Naar de skulle ændres, maa det ske ved særlig Lov. Jeg indrømmer det ærede Medlem, der selvfølgelig taler med saa stor Sagkundskab angaaende de københavnske Finansers Forhold, at den Tid maaske kan være meget nær, hvor det er nødvendigt at gaa med til en Omordning af Kjøbenhavns kommunale Beskatningsforhold og vel ogsaa til en Omordning som den, som har samlet Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, og som er mere eller mindre stærkt, varmt tiltraadt af Magistraten, en Ordning, der giver Kjøbenhavns Kommune Ret til at paaligne Indkomstskat efter stigende Skala. Men jeg har stadig ment og mener fremdeles, at der kan ligge mange Sten endnu i Vejen for disse Skattelove, og man bør ikke bringe ind paa Banen en Sten, der sikkert ikke vil have ringe Betydning, nemlig, at der her samtidig med, at der paalignes alle Landets Indbyggere, ogsaa Kjøbenhavns, en helt ny Skat til Staten efter stigende Skala, skulde medoptages en Bestemmelse om Indførelse af en kommunal Beskatning efter stigende Skala i Kjøbenhavn. Saa meget mere som jeg antager, og som ogsaa de ærede Medlemmer, der have haft Ordet i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation om den Sag, slog paa, at Rejsningen af dette Spørgsmaal rimeligvis ret naturligt vilde medføre Spørgsmaalet om noget andet, nemlig en Ændring i den gældende Valglov for Kjøbenhavn. Derfor har jeg ønsket og ønsker fremdeles, at dette Spørgsmaal holdes ude fra disse Love. Kommer det frem ad Aare eller kommer det om 2—3 Aar — der maa jo nemlig først være Lejlighed til at se, hvilke ny Indtægter disse Skattelove give Kjøbenhavns Kommune — og der saa ikke skulde blive Enighed mellem de 2 Ting den første Gang, et saadant Forslag bliver forelagt, naa, saa er det jo kun det Forslag, der strander, saa faar Kjøbenhavns Kommune et Aar endnu klare sig med de gamle Forhold. Men hvis vi medoptog Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Skatteforhold i disse Love,